

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123208718
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kotorá
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:8123208718.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kotoru a sudcov JUDr. Júliusa Tótha a JUDr. Lucie Baňackej, PhD., v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D., E. F., právne zastúpený: AK Igor Milichovský s.r.o., so sídlom Gemerská 3, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 54 824 486 proti žalovanému: JUDr. Peter Bartoš, Námestie slobody 2, 066 01 Humenné, správca úpadcu: Eco Energy Point s.r.o., v konkurze, so sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 48 050 164, právne zastúpený: JUDr. Gabriela Ulbrichtová, advokátka, so sídlom Garbiarska 83/20, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 55 116 451, o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 8Cbi/4/2023-508 zo dňa 25. septembra 2024, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Prešov, č. k. 8Cbi/4/2023-508 zo dňa 25. septembra 2024.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) napadnutým rozsudkom určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky prihlásenej do konkurzného konania úpadcu Eco Energy Point s.r.o., IČO: 48 050 164, so sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 1K/2/2023, z titulu nevrátenia pôžičky vo výške 10.800,- Eur v prihláške nezabezpečenej pohľadávky zapísanej v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 29, ako v poradí nezabezpečenej pohľadávky, ktorá je čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia nesporná a oprávnená (výrok I.) s tým, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal určenia popretej pohľadávky. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.05.2022 uzatvoril s úpadcom Eco Energy Point, s.r.o. ako dlžníkom Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu poskytol sumu vo výške 10.000,- Eur. Po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka prihlásil svoju pohľadávku do zoznamu pohľadávok konkurzu, ktorú ustanovený správca, JUDr. Peter Bartoš, Oznámením o popretí pohľadávky doručenej žalobcovi dňa 22.08.2023 poprel. Dôvodom popretia pohľadávky bolo, že správca považoval žalobcu za spriaznenú osobu s úpadcom podľa § 9 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj ZKR), Zmluvu o pôžičke zo dňa 24.05.2022 považoval za absolútne neplatnú z dôvodu, že za úpadcu mala konať osoba, ktorá bola neoprávnená vo funkcii konateľa, preto malo vzniknúť žalobcovi právo na bezdôvodné obohatenie a tento si ho mal takto uplatniť a správca zároveň zistil, že úpadca neeviduje predmetný záväzok žalobcu a preto ho považoval za neodôvodnený.

Žalobca namietal, že nie je spriaznenou osobou so žalovaným a nespĺňa ani jednu zo zákonných definícií spriaznenej osoby uvedených v § 9 ods. 1 ZKR. Zároveň uviedol, že v súlade s formálnou a materiálnou

publicitou obchodného registra uzatvoril zmluvu s konateľom úpadcu, pričom tento bol konateľom ako v čase uzatvorenia samotnej zmluvy o pôžičke dňa 24.05.2022 tak aj v súčasnosti, pričom doposiaľ nebolo začaté žiadne konanie, v zmysle ktorého by konateľ úpadcu bol neoprávnené ustanovený do svojej funkcie. Vo vzťahu k nesprávnemu účtovaniu úpadcu uviedol, že dôvodom popretia prihlásenej pohľadávky nemôže byť len skutočnosť, že spornosť vyplýva z účtovnej dokumentácie úpadcu.

3. Žalovaný zotrval na všetkých argumentoch uvedených v Oznámení o popretí pohľadávky žalobcu. Poukázal na skutočnosť, že žalobca je členom predstavenstva spoločnosti TRINISO, a.s., pričom predsedom predstavenstva tejto spoločnosti je pán G. H., ktorý je zároveň konateľom úpadcu a ktorý je zároveň predsedom predstavenstva NAŠE FINANČNÉ DRUŽSTVO v konkurze (ďalej ako NFD v konkurze) ako jediného spoločníka úpadcu, preto považuje žalobcu a úpadcu za spriaznené osoby podľa § 9 ZKR. Spriaznenosť vidí aj v tom, že žalovaný je členom dozornej rady NFD, a.s., ktorej jediným akcionárom je NFD v konkurze, kde žalovaný nastúpil do funkcie člena predstavenstva a až následne poskytol úpadcovi pôžičku.

Zároveň poukázal na to, že Zmluvu o pôžičke zo dňa 24.05.2022 podpísala v mene úpadcu neoprávnená osoba, pretože G. H. ako konateľovi úpadcu neplatne vznikla funkcia, keďže rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 5Cb/5/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Cob/38/2021 bolo judikované, že predstavenstvo NFD v konkurze ako jediného spoločníka úpadcu bolo neplatne zvolené a preto následne ustanovili do funkcie neplatného konateľa. Žalovaný zároveň zistil, že úpadca nevykázal, resp. neeviduje predmetný záväzok žalobcu. Z uvedených dôvodov bolo podľa jeho názoru v súlade s ustanovením § 32 ods. 6 ZKR nutné poprieť pohľadávku žalobcu čo do právneho dôvodu, čo do výšky, čo do poradia a čo do vymáhateľnosti a v celom rozsahu na tejto argumentácii zotráva a navrhol žalobu zamietnuť.

4. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav, z ktorého vyplynulo, že žalobca a spoločnosť Eco Energy Point, s.r.o. uzatvorili dňa 24.05.2022 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobca ako veriteľ poskytol dlžníkovi finančné prostriedky vo výške 10.000,- Eur. Dňa 25.05.2022 žalobca poukázal na účet úpadcu sumu 10.000,- Eur.

Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 24.05.2023 sp. zn. 1K/2/2023 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Eco Energy Point, s.r.o. so sídlom Popradská 17/670, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 48 050 164.

Dňa 13.07.2023 žalobca doručil ustanovenému správcovi konkurznej podstaty úpadcu, JUDr. Petrovi Bartošovi prihlášku nezabezpečenej pohľadávky, ktorá bola vedená v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 29.

Oznámením o popretí pohľadávky zo dňa 15.08.2023 správca konkurznej podstaty poprel prihlásenú pohľadávku žalobcu čo do právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 22.08.2023.

5. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav posúdil v zmysle ustanovení ZKR: § 9 ods. 1 písm. a) až e), § 32 ods. 1 a 9, § 67 ods. 1 písm. a) až d), § 72 ods. 1, ustanovení Obchodného zákonníka: § 13 ods. 1, § 27 ods. 3 a § 497.

6. Súd prvej inštancie v rámci právneho posúdenia uviedol, že nebolo sporné, že žalobca s úpadcom uzatvorili dňa 24.05.2022 Zmluvu o pôžičke a že žalobca reálne previedol na účet úpadcu finančné prostriedky vo výške 10.000,- Eur. Sporným bola platnosť predmetnej zmluvy, respektíve prostriedky procesnej obrany žalovaného spočívali v tom, že žalobcom predložená zmluva nebola zo strany úpadcu podpísaná oprávnenou osobou, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Zároveň bolo sporným, či sú žalobca a úpadca spriaznenými osobami podľa § 9 ods. 1 ZKR a či neevidovanie pohľadávky žalobcu v účtovníctve je dôvodom na jej popretie správcom.

7. Súd prvej inštancie v bode 19. napadnutého rozsudku konštatoval včasnosť podania žaloby v zmysle § 32 ods. 9 ZKR.

8. Súd prvej inštancie vo vzťahu k správcom tvrdenej spriaznenosti medzi žalobcom a úpadcom podľa § 9 ods. 1 ZKR uviedol, že medzi žalobcom a úpadcom takýto vzťah nebol preukázaný.

Žalovaný v Oznámení o popretí pohľadávky ako aj v priebehu konania argumentoval, že žalobca je spoločne s konateľom úpadcu (G. H.) súčasťou predstavenstva spoločnosti TRINISO, a.s.. Súd poukazoval na skutočnosť, že tak, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania (č.l. 119-120), žalobca

sa stal členom predstavenstva spoločnosti TRINISO, a.s. až dňa 03.04.2023, pričom Zmluva o pôžičke, ktorá je základom uplatňovaného nároku, bola uzatvorená už dňa 24.05.2022. To, že sa žalobca ako účastník zmluvy následne (po vyše roku) stal členom štatutárneho orgánu tretej spoločnosti, kde už bol členom tohto štatutárneho orgánu aj konateľ úpadcu predsa nemôže odôvodňovať záver o spriaznenosti týchto osôb a akéhokoľvek vplyvu žalobcu, či už priameho alebo nepriameho, na konanie úpadcu v čase podpisu zmluvy dňa 24.05.2022.

9. K ďalšiemu tvrdeniu žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v Oznámení o popretí pohľadávky ako aj v priebehu konania argumentoval, že konateľ úpadcu (G. H.) je zároveň aj predsedom predstavenstva NFD v konkurze, ktoré je jediným spoločníkom úpadcu. Jedná sa však o personálne prepojenie v rámci úpadcu, kedy jedna osoba vykonáva funkciu štatutárneho orgánu úpadcu a zároveň funkciu člena štatutárneho orgánu jediného spoločníka úpadcu. Ani táto skutočnosť tak neodôvodňuje záver o spriaznenosti žalobcu ako účastníka Zmluvy o pôžičke zo dňa 24.05.2022 a úpadcu a akéhokoľvek vplyvu žalobcu, či už priameho alebo nepriameho, na konanie úpadcu.

10. Súd prvej inštancie k argumentácii žalovaného, že žalobca je členom Dozornej rady NFD, a.s., ktorej jediným akcionárom je NFD v konkurze a zároveň NFD v konkurze je jediným spoločníkom úpadcu poukazoval opätovne na skutočnosť, že sa jedná o personálne prepojenie v rámci úpadcu a ani táto skutočnosť neodôvodňuje záver o spriaznenosti žalobcu ako účastníka Zmluvy o pôžičke zo dňa 24.05.2022 a úpadcu a akéhokoľvek vplyvu žalobcu, či už priameho alebo nepriameho, na konanie úpadcu.

11. Súčasťou argumentácie správcu v popieracom prejave v podobe Oznámenia o popretí pohľadávky správcom zároveň bolo, že žalobca bol podľa zápisnice z členskej schôdze NFD v konkurze zo dňa 05.12.2020 zvolený za náhradníka na člena predstavenstva NFD v konkurze, následne nastúpil do funkcie člena predstavenstva NFD v konkurze a až po nástupe do funkcie člena predstavenstva NFD v konkurze poskytol pôžičku úpadcovi. Je pravdou, že žalobca bol zvolený za náhradníka na člena predstavenstva NFD v konkurze, avšak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca nikdy nebol členom predstavenstva NFD v konkurze ako jediného spoločníka úpadcu. Tvrdenia správcu v oznámení o popretí pohľadávky o tom, že žalobca bol priamo členom predstavenstva NFD v konkurze (čo by odôvodňovalo záver o spriaznenosti žalobcu a úpadcu) sú tak priamo v rozpore s vykonaným dokazovaním a preto súd považuje takýto argument správcu vo vzťahu k popretiu pohľadávky za ničím nepodložený, neodôvodnený a preto ho rovnako vyhodnotil ako neopodstatnený.

12. Súd prvej inštancie uzavrel, že vzťah medzi žalobcom a úpadcom nenapĺňa skutkovú podstatu ust. § 9 ods. 1 ZKR a tieto osoby nemožno klasifikovať ako spriaznené osoby. Súd pritom pri posudzovaní tzv. „spriaznenosti“ medzi žalobcom a úpadcom neposudzoval len formálnu stránku vyplývajúcu z obchodného registra, avšak z vykonaného dokazovania nevyplýval žiaden priamy ani nepriamy vplyv žalobcu ako veriteľa na akúkoľvek rozhodovaciu činnosť úpadcu. V tejto súvislosti nebol zo strany žalovaného navrhovaný alebo produkován žiaden dôkaz, ktorý by, napríklad emailovou komunikáciou či svedeckými výpoveďami a pod. preukázal akýchkoľvek vplyv žalobcu na rozhodovaciu činnosť úpadcu a preto súd nemohol vysloviť záver o tom, že by boli žalobca a úpadca spriaznenými osobami.

13. Súd prvej inštancie sa rovnako vysporiadal s argumentom žalovaného, ktorým v priebehu konania argumentoval, že žalobca je členom družstva NFD v konkurze, ktorý je jediným spoločníkom úpadcu. V tejto súvislosti však súd poukazuje na skutočnosť, že takáto argumentácia nebola súčasťou Oznámenia správcu o popretí pohľadávky žalobcu. Ak správca nepoprel pohľadávku aj s poukazom na tento argument, nie je možné, aby súd v prebiehajúcom incidenčnom konaní preskúmal takýto dôvod popretia pohľadávky. Pre rozhodnutie súdu o incidenčnej žalobe je relevantný len dôvod popretia uvedený v popieracom prejave správcu. Je totiž predovšetkým úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní, preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Samotná skutočnosť, že žalobca je členom družstva NFD v konkurze, nie je súčasťou popierajúceho prejavu správcu a preto nemôže podliehať súdnej kontrole ako dôvod popretia pohľadávky. Navyše, súd poukazuje na skutočnosť, že z dôkazu predloženého žalovaným na č.l. 407-437 vyplýva, že NFD v konkurze má až 2024 členov. Súdu nie je známe, akým spôsobom a či vôbec žalobca využíval svoje členské práva a akým spôsobom a či vôbec sa žalobca podieľal na jednotlivých členských schôdzach NFD v konkurze. Žalovaný v tejto súvislosti nepredložil ani jeden dôkaz a nenavrhol dokazovanie,

z ktorého by vyplynulo, že žalobca reálne vykonával svoj vplyv na družstvo. V tejto súvislosti súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že činnosť družstva riadi predstavenstvo a predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach družstva, pričom žalobca nikdy nebol členom predstavenstva NFD v konkurze.

14. Súd prvej inštancie sa v bode 27. napadnutého rozsudku vysporiadal aj argumentom správcu uvedenom v popieracom prejave v podobe neplatnosti Zmluvy o pôžičke zo dňa 24.05.2022. Žalovaný v Oznámení o popretí pohľadávky ako aj v priebehu konania argumentoval, že predmetnú zmluvu podpísala v mene úpadcu neoprávnená osoba - pán G. H.. Podľa názoru žalovaného štatutárnemu orgánu úpadcu neplatne vznikla funkcia konateľa, pretože súdy (rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 21. januára 2020 sp. zn. 5Tv/5/2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 17. februára 2022 sp. zn. 5Cob/38/2022) právoplatne judikovali neplatnosť uznesenia NFD v konkurze zo dňa 21.12.2019, ktorým bolo zvolené predstavenstvo NFD v konkurze ako jediného spoločníka úpadcu. V tejto súvislosti však súd musí prisvedčiť argumentácii žalobcu, že táto skutočnosť nemá žiaden vplyv na ustanovenie G. H. do funkcie konateľa úpadcu. B. G. H. vznikla funkcia konateľa úpadcu dňa 07.07.2020, a teda v čase, kedy v družstve NFD v konkurze vykonávalo funkciu štatutárneho orgánu predstavenstvo zvolené dňa 05.12.2020. Súdmí judikovaná neplatnosť uznesenia zo dňa 21.12.2019 tak nemá nijaký vplyv na uznesenie zo dňa 05.12.2020, ktorým bolo zvolené predstavenstvo, ktoré následne ako jediný spoločník rozhodlo o funkcii G. H. ako konateľa úpadcu a preto takýto popierací dôvod správcu súd vyhodnotil ako nedôvodný. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný na pojednávaní konanom v prejednávanej právnej veci namietal, že na Okresnom súde Stará Ľubovňa sa pod sp. zn. 6Cb/1/2021 vedie konanie o neplatnosť uznesenia členskej schôdze NFD v konkurze zo dňa 05.12.2020, pretože doposiaľ nedošlo k právoplatnému rozhodnutiu súdu v tejto veci. Napriek uvedenému súd poukazoval na skutočnosť, že ak by aj došlo k judikovaniu neplatnosti uznesenia členskej schôdze NFD v konkurze zo dňa 05.12.2020 v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6Cb/1/2021 alebo by súd v prejednávanej právnej veci v rámci preskúmania tohto uznesenia ako prejudiciálnej otázky v tomto konaní došiel k záveru o neplatnosti tohto uznesenia, žalobca spornú Zmluvu o pôžičke zo dňa 24.05.2022 uzatvoril s konateľom úpadcu, ktorý bol v čase podpisu zmluvy a ktorý je aj v súčasnosti zapísaný v obchodnom registri ako štatutárny orgán úpadcu. V zmysle formálnej a materiálnej publicity obchodného registra má súd za to, že takto uzatvorená zmluva je platná a účinná. Pre zabezpečenie transparentnosti a právnej istoty vo vzťahoch, ktoré vznikajú medzi tretími osobami a osobami zapísanými v obchodnom registri ohľadom údajov, ktoré sa zapisujú do obchodného registra je nevyhnutné, aby sa tretie osoby konajúce v dobrej viere v zapísané údaje mohli v zásade spoľahnúť na správnosť príslušných údajov. V tejto súvislosti súd poukazuje na komentár k § 27 Obchodného zákonníka - Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. 5. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2016, s. 1691: Negatívny princíp materiálnej publicity (bez ohľadu na povahu zápisu údajov) sa prejavuje v ochrane dobrej viery tretej osoby, ktorá konala v dobrej viere v zapísané (a následne zverejnené) údaje v obchodnom registri. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by žalobca pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonal v dobrej viere. Z uvedených dôvodov súd vyhodnotil aj popierací prejav správcu vo vzťahu k neplatnosti Zmluvy o pôžičke zo dňa 24.05.2022 za nedôvodný. Z uvedených dôvodov preto súd návrh žalobcu na doplnenie dokazovania vyžiadaním si spisu vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod spisovou značkou 6Cb/1/2021 ako neodôvodnený zamietol.

15. Súd prvej inštancie v súvislosti s argumentáciou žalovaného o neplatnosti Zmluvy o pôžičke zo dňa 24.05.2022 nad rámec uvedeného poukazoval na skutočnosť, že v konaní bolo nesporné poukázanie finančných prostriedkov vo výške 10.000,- Eur zo strany žalobcu v prospech úpadcu. Ak by aj zmluva o pôžičke medzi žalobcom a úpadcom bola neplatná, žalobcovi by bezpochyby vznikol nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia. V takomto prípade súdu nič nebráni v tom, aby prihlásený nárok žalobcovi priznal z iného právneho titulu, a teda z titulu bezdôvodného obohatenia. Akýkoľvek iný právny názor by z pohľadu súdu bol prísne formalistický. Nemožno predsa od žalobcu legitímne očakávať, aby si svojvoľne vyhodnotil uzatvorenú zmluvu ako neplatnú a svoju pohľadávku si uplatnil ako bezdôvodné obohatenie. Ad absurdum by mohlo dôjsť k situácii, že správca by v takomto prípade považoval zmluvu za platne uzatvorenú a pohľadávku žalobcu by poprel z dôvodu, že si ju mal prihlásiť ako pohľadávku z titulu nevrátenia pôžičky a nie titulom bezdôvodného obohatenia. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 18. decembra 2008, sp. zn. 29Odo/729/2006, v zmysle ktorého iná právna kvalifikácia toho istého skutku nie je zmenou právneho dôvodu pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní. Z tohto hľadiska nie je právne významné, že konkurzný veriteľ prihlásil pohľadávku ako nárok zo zmluvy a nie ako nárok z bezdôvodného obohatenia. Rovnako ako v prípade bežného sporu aj pre preskúmanie prihlásenej pohľadávky v incidenčnom spore platí, že ak súd dospeje k záveru, že zmluva, o

ktorú sa prihlásená pohľadávka opiera, je neplatná, alebo že vôbec nevznikla, musí zvážiť, či identifikácia skutku v prihláške a v incidenčnej žalobe dovoľuje urobiť záver, že prihlásený nárok je daný z iného titulu, napríklad z titulu bezdôvodného obohatenia alebo náhrady škody.

16. Súd prvej inštancie sa nestotožnil ani s argumentáciou správcu, v zmysle ktorej je dôvodom popretia pohľadávky prihlásenej žalobcom aj tá skutočnosť, že úpadca riadne neevidoval spornú pohľadávku vo svojom účtovníctve. V tejto súvislosti súd poukazoval na skutočnosť, že to, akým spôsobom úpadca vedie svoje účtovníctvo predsa nemôže odôvodňovať záver o opodstatnenosti, resp. neopodstatnenosti pohľadávky a túto skutočnosť nemožno pripisovať na ľarchu veriteľa. Samotná skutočnosť, že úpadca neevidoval predmetnú pohľadávku vo svojom účtovníctve nič nemení na tom, že medzi žalobcom a úpadcom bola riadne uzatvorená zmluva o pôžičke, žalobca ako veriteľ preukázateľne a nesporne previedol finančné prostriedky vo výške 10.000,- Eur na účet úpadcu a preto súd považuje takýto popierací prejav zo strany správcu za neopodstatnený.

17. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V spore bol plne úspešný žalobca, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, nezisťiac dôvody pre aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku.

18. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Odvolanie podal z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP.

19. V podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaný uviedol, že s daným odôvodnením súdu nemožno súhlasiť, pretože súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku spriaznenosti medzi žalobcom a úpadcom. Zdôraznil, že žalobca sa síce stal členom predstavenstva TRINISO, a.s. až 03.04.2023, teda po uzavretí Zmluvy o pôžičke z 24.05.2022, avšak podľa žalovaného ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR poukazuje na takúto situáciu. Teda, že spriaznenosť vzniknutá aj po vzniku pohľadávky spôsobuje, že ide o „podriadenú pohľadávku“. Preto považuje záver súdu, že v čase podpisu zmluvy spriaznenosť neexistovala, za arbitrárny a v rozpore so zákonom.

20. Žalovaný v podanom odvolaní rozsiahlo poukazoval na personálne prepojenie medzi žalobcom a žalovaným a z toho prameniaku rozporupnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku. Uviedol, že sám súd skonštatoval personálne prepojenie žalobcu s úpadcom, avšak záverom túto spriaznenosť nepotvrdil.

Z výpisu spoločnosti TRINISO, a.s. vyplýva, že v minulosti bol štatutárnym orgánom tejto spoločnosti aj G. I. F. (vznik funkcie 02.02.2021, skončenie funkcie: 03.04.2023) t.j. v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke, ktorý je zároveň členom predstavenstva NFD v konkurze. Zdôraznil, že G. H. je konateľom úpadcu a zároveň predsedom predstavenstva NFD v konkurze, pričom žalobca je členom dozornej rady NFD, a.s.. Pokiaľ ide o spoločnosť TRINISO, a.s. žalovaný v odvolaní uviedol, že táto spoločnosť je prepojená cez predstavenstvo, v ktorom pôsobili osoby z NFD v konkurze. Tieto väzby nesporne vyplývajú z obchodného registra a dokazujú, že žalobca a úpadca sú spriaznené osoby, prepojené cez vykonávané funkcie v spriaznených firmách, ako aj cez obchodné vzťahy.

Zároveň žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vôbec nepreskúmal rozsudok OS Prešov č. k. 2R/1/2021-1608, ktorý podľa žalovaného skonštatoval konflikt záujmov a prepojenosť niektorých osôb vrátane žalobcu.

21. Žalovaný odôvodnenie napadnutého rozsudku považoval za strohé a nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s personálnymi prepojeniami v jednotlivých spoločnostiach, resp. v družstve. Takisto sa náležite nevysporiadal s nespornou skutočnosťou, že žalobca bol členskou schôdzou zvolený za náhradníka na člena predstavenstva NFD v konkurze, ktorý je jediným spoločníkom úpadcu, pričom žalobca toto tvrdenie nerozporeval.

Nesúhlasil ani s posúdením súdu o skutočnosti, že žalobca je členom družstva NFD v konkurze a nepovažoval tento argument za nový argument, ale za podporný argument potvrdzujúci a preukazujúci spriaznenosť žalobcu s úpadcom.

22. Podľa žalovaného súd nesprávne posúdil skutočnosti uvedené v bode 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku a rozporoval skutočnosti v ňom uvedené zo strany súdu prvej inštancie. Mal zato, že sa oprávnenne dovoľával neplatnosti funkcie konateľa zvoleného do funkcie neplatným predstavenstvom

konateľa úpadcu. Neobstojí preto ani poukazovanie na § 27 ods. 3 ObZ, lebo všetky zúčastnené strany nesporne mali vedomosť o neplatnom predstavenstve jediného spoločníka úpadcu. Nie je správne, aby úpadca plnil za neplatné právne úkony, ktoré vykonal neplatne zvolený konateľ.

23. Žalovaný doplnil, že na súde prvej inštancie poukazoval na konanie o určenie neplatnosti uznesení NFD v konkurze vedené na Okresnom súde Stará Ľubovňa, pod sp. zn. 6Cb/1/2021, pričom v danom konaní sa rozhoduje o neplatnosti práve uznesení prijatých na členskej schôdzi NFD v konkurze konanej v dňom 05.12.2020, t.j. práve predstavenstvo, ktoré ako jediný spoločník rozhodlo o smerovaní podnikateľskej aktivity úpadcu. Dodal, že rozsudok OS Stará Ľubovňa sp. zn. 5Cb/7/2021 bol Krajským súdom v Prešove potvrdený a teda uznesenia prijaté na následnej členskej schôdzi NFD v konkurze boli určené za neplatné.

V tejto súvislosti považoval rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu na vykonanie dokazovania, a to vyžiadania si predmetného spisu (6Cb/1/2021) za nedôvodné.

24. Žalovaný bol toho názoru, že súd v bode 29. napadnutého rozsudku spochybnil aj samotnú platnosť zmluvy o pôžičke a tým uplatňovaný nárok žalobcu. Súd mal vykonať navrhnutý dôkaz a pripojiť si spis 6Cb/1/2021, prípadne prerušiť konanie aj bez návrhu (§ 162 CSP). Upriamoval pozornosť nato, že zanedbaním účtovania o pôžičke nie je zrejmé, či žalobca použil vlastné prostriedky, pretože existuje podozrenie, že použil krátkodobo získané finančné prostriedky od NFD v konkurze, či dokonca od úpadcu.

25. Žalovaný nesúhlasil ani s právnym názorom súdu, že je možné priznať v rámci incidenčného konania žalobcovi iný právny titul ako si uplatnil v prihláške pohľadávky do konkurzného konania. Žalobca pri uplatňovaní svojej pohľadávky musí určiť správny právny titul svojej pohľadávky, inak nesie so sebou riziko popretia pohľadávky.

26. Žalovaný uviedol, že aj skutočnosť, že žalovaný neúčtoval o danej pohľadávke žalobcu, odôvodňuje záver, že žalobca nemá žiadnu pohľadávku voči žalovanému. Preto mal za to, že popierací prejav správcu bol v danom rozsahu dôvodný. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa javí ako rozporuplný, nekonzistentný a v niektorých bodoch odôvodnenia za protirečiaci, čo má za následok jeho arbitrárnosť, nepreskúmateľnosť a je v rozpore so zákonom.

27. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodovanie, resp. zmenil tak, že žalobu zamietla a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

28. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne a právne správny a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Odvolanie žalovaného považoval za nedôvodné. Žalovaný v odvolaní uvádza totožné skutočnosti a argumentáciu, s ktorou sa súd prvej inštancie vysporiadal.

K žalovaným namietanej spriaznenosti žalobcu s úpadcom žalobca uviedol, že nikdy nebol členom predstavenstva a ani iného orgánu spoločnosti NAŠE FINANČNÉ DRUŠTVO (jediného spoločníka úpadcu), čo jednoznačne vyplýva aj z výpisu z obchodného registra. Zároveň žalovaným uvádzané členstvo žalobcu v štatutárnom orgáne spoločnosti TRINISO a.s., resp. členstvo žalobcu v dozornej rade spoločnosti NFD, a.s. nespĺňa žiadnu z definícií spriaznenej osoby definovaných v ustanovení § 9 ZKR. K žalovaným namietanej neplatnosti voľby konateľa úpadcu sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie vyslovenými v odôvodnení napádaného rozsudku (viď body 27., 28. a 29.), pričom pri uzavretí zmluvy o pôžičke konal s osobou oprávnenou konať v mene úpadcu v zmysle zápisu v obchodnom registri, pričom táto osoba je do dnešného dňa v obchodnom registri zapísaná ako štatutárny orgán úpadcu, súd jej neobmedzil právo konať v mene úpadcu a doposiaľ nebolo ani len začaté konanie o neplatnosti uznesení valného zhromaždenia úpadcu uskutočneného dňa 07.07.2020, na ktorom bol štatutárny orgán menovaný do funkcie.

K žalovaného tvrdeniu, že žalobca mal vedomosť o existencii akýchkoľvek súdnych rozhodnutí, ktoré konštatovali neplatnosť uznesení prijatých na zasadnutí orgánov iných právnických osôb, a z toho vyplývajúcu vedomosť žalobcu o údajnej neplatnosti voľby štatutárneho orgánu úpadcu považoval žalobca za účelové a ničím nepodložené domnienky žalovaného, ktorými sa žalovaný snaží zmariť uspokojenie pohľadávky žalobcu v prebiehajúcom konkurze.

Konanie správcu považoval za účelové, keďže tento uznáva pohľadávky spriazneným osobám a popiera existenciu riadne zdokladovanej pohľadávky. V tejto súvislosti uviedol, že na správcu bolo podané trestné oznámenie zo strany iného veriteľa podľa § 237 Trestného zákona, pričom voči správcovi bolo iniciované aj disciplinárne konanie a podaný návrh na jeho odvolanie.

29. Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu bolo žalovanému doručené dňa 14.12.2024, repliku svojho odvolania vo veci nepodal.

30. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

31. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

32. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP. Odvolací súd zastáva názor, že uvedené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

33. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces.

34. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

35. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana sporu, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

36. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

37. V zmysle odvolacej námietky podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich strana bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

38. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany

sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia, ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

39. Odvolací súd je v zmysle § 380 ods. 1 CSP viazaný odvolacími dôvodmi uvedenými v odvolaní, preto napadnuté rozhodnutie preskúmal iba v rozsahu dôvodov uvedených žalovaným v podanom odvolaní a inými dôvodmi sa nezaoberal. Vady, ktoré sa týkali procesných podmienok, ktoré preskúmava odvolací súd aj keď neboli v odvolaní uplatnené (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací súd v konaní nezistil.

40. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplyva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

41. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že súd prvej inštancie predmetný spor riadne prejednal, strany sporu riadne poučil o ich procesných právach a povinnostiach. Strany sporu mali právo vyjadriť sa k jednotlivým vyjadreniam a k jednotlivým dôkazom. Súd prvej inštancie zároveň vykonal dokazovanie na základe návrhov strán sporu potrebných na riadne zistenie skutkového stavu potrebného pre meritórne rozhodnutie, rozhodnutie riadne odôvodnil, teda vykonal a riadne vyhodnotil prostriedky procesného útoku a procesnej obrany predložené a označené stranami sporu, ktoré mali vplyv na samotné rozhodnutie súdu prvej inštancie v merite veci.

42. Odôvodnenie napadnutého rozsudku dáva odpoveď na všetky podstatné otázky z hľadiska rozhodnutia vo veci. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k vyššie uvedeným záverom s poukazom na zistený skutkový stav a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval v prejednávanej veci a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď aj na odvolacie námietky žalovaného, keďže tieto už boli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

43. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

44. Odvolací súd úvodom uvádza, že žalovaný v podanom odvolaní produkoval námietky, ktoré neuviedol v popieracom prejave (napr. nepreskúmanie zo strany súdu prvej inštancie rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 06.06.2022 č. k. 2R/1/2021-1608, z ktorého spriaznenosť vyplýva, poukazovanie na ustanovenie § 95 ods. 3 ZKR a z nej vyvodzovanú spriaznenosť, poukazovanie na osobu G. I. F. a z jeho pôsobenia v spoločnosti TRINISO, a.s. vyvodzujúcu spriaznenosť úpadcu so žalobcom a iné). Preto odvolací súd poukazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, že úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmanie uplatnenej pohľadávky súdom ako takej, pretože toto je úlohou správcu. Účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obstoja alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a či vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Správca skutočnosťami uvedenými v popieracom prejave určil aj predmet odvolacieho prieskumu.

45. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013 zo dňa 11.09.2014 je to práve správca, ktorý vo svojom oznámení o popretí pohľadávky vymedzuje budúci predmet súdneho prieskumu. Ak správca opomenie uviesť nejakú skutočnosť v popieracom prejave táto následne ani nemôže byť predmetom súdneho prieskumu.

46. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal spriaznenosť medzi žalobcom a úpadcom podľa § 9 ods. 1 ZKR. Žalovaný poprel pohľadávku aj z dôvodu, že žalobca je spoločne s konateľom úpadcu (G. H.) súčasťou predstavenstva spoločnosti TRINISO, a.s.. Pri posudzovaní spriaznenosti skrz spoločnosť TRINISO, a.s., kde je žalobca členom predstavenstva

so vznikom funkcie: 03.04.2023 a úpadcu je potrebné uviesť, že nie je tu preukázaná žiadna spriaznenosť osôb v zmysle ustanovenia § 9 ZKR a to bez ohľadu na to, že žalobca sa stal následne členom predstavenstva spoločnosti TRINISO, a.s. dňom 03.04.2023, t.j. po podpísaní predmetnej Zmluvy o pôžičke medzi žalobcom ako veriteľom a úpadcom ako dlžníkom (24.05.2022). Preto nie je odôvodnený záver o spriaznenosti žalobcu s úpadcom.

47. Spriaznenosť žalobcu a úpadcu nebola preukázaná ani ďalším tvrdením zo strany žalovaného, že konateľ úpadcu (G. H.) je zároveň aj predsedom predstavenstva NFD v konkurze, ktoré je jediným spoločníkom úpadcu. Z pohľadu odvolacieho súdu je pre prejednanú vec nepodstatné pre posúdenie spriaznenosti žalobcu, že konateľ úpadcu (G. H.) je zároveň aj predsedom predstavenstva NFD v konkurze, ktoré je jediným spoločníkom úpadcu (bod 22. napadnutého rozsudku). Odvolací súd je toho názoru, že z danej skutočnosti totiž nevyplýva žiadne prepojenie žalobcu ako veriteľa a úpadcu ako dlžníka ako spriaznených osôb v zmysle § 9 ods. 1 ZKR.

Dané rovnako platí aj na poukazovanie žalovaného na spriaznenosť v dôsledku toho, že žalobca je členom dozornej rady NFD, a.s., ktorej jediným akcionárom je NFD v konkurze (bod 23. napadnutého rozsudku).

48. Rovnako v konaní na súde prvej inštancie nebol preukázaný ďalší argument žalovaného týkajúci sa spriaznenosti žalobcu a žalovaného podľa § 9 ZKR. Žalovaný tvrdil, že žalobca bol podľa zápisnice z členskej schôdze NFD v konkurze zo dňa 05.12.2020 zvolený za náhradníka na člena predstavenstva NFD v konkurze, následne nastúpil do funkcie člena predstavenstva NFD v konkurze a až po nástupe do funkcie člena predstavenstva NFD v konkurze poskytol pôžičku úpadcovi. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že žalobca nikdy nebol členom predstavenstva NFD v konkurze ako jediného spoločníka úpadcu. V dôsledku čoho je aj tento argument žalovaného neopodstatnený (bod 24. napadnutého rozsudku). Na posúdenie spriaznenosti v zmysle § 9 ZKR nie je podstatné, že žalobca bol zvolený za náhradníka na člena predstavenstva NFD v konkurze, keďže sa nikdy nestal členom predstavenstva tejto spoločnosti.

49. V podanom odvolaní žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil jeho argument, že žalobca je členom družstva NFD v konkurze. Žalovaný nepovažoval tento argument za nový argument, ale za podporný argument potvrdzujúci a preukazujúci spriaznenosť žalobcu s úpadcom.

50. Odvolací súd uvádza, že žalovaný až v priebehu konania na súde prvej inštancie argumentoval, že žalobca je členom družstva NFD v konkurze, ktorý je jediným spoločníkom úpadcu. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že predmetný argument nemôže byť predmetom súdneho prieskumu, keďže dôvody obsiahnuté v popieranom prejave správca predstavujú rozsah súdneho prieskumu a za tieto dôvody v plnom rozsahu zodpovedá správca úpadcu. Je to práve správca, ktorý má náležite vymedziť predmet súdneho prieskumu uvedením všetkých svojich argumentov v popieranom prejave. Tento argument však v popieranom prejave správca absentuje. Preto súd prvej inštancie sa s týmto argumentom správne vysporiadal a považoval ho za nedôvodný (bod 26. napadnutého rozsudku).

51. Ďalším argumentom žalovaného uvedenom v popieranom prejave bolo, že zmluva o pôžičke je neplatná, keďže ju v mene úpadcu podpísala neoprávnená osoba - pán G. H.. V odvolaní okrem iného uviedol, že neobstojí poukazovanie súdu prvej inštancie na § 27 ods. 3 ObZ. Podľa názoru žalovaného štatutárnemu orgánu úpadcu neplatne vznikla funkcia konateľa, pretože súdy právoplatne judikovali neplatnosť uznesenia NFD v konkurze zo dňa 21.12.2019, ktorým bolo zvolené predstavenstvo NFD v konkurze ako jediného spoločníka úpadcu. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedenom v bode 27. napadnutého rozsudku.

Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie predovšetkým poukazuje na zásadu formálnej a materiálnej publicity obchodného registra, ktorá znamená, že tretie osoby konajúce v dobrej viere v zapísané údaje sa môžu spoľahnúť na správnosť príslušných údajov uvedených v obchodnom registri. Preto ani táto námietka žalovaného neobstojí.

Žalobca zmluvu o pôžičke uzatvoril s konateľom úpadcu, ktorý bol v čase podpisu zmluvy štatutárnym orgánom úpadcu a tento je dokonca aj v súčasnosti zapísaný v obchodnom registri ako štatutárny orgán úpadcu (jediný konateľ).

Navyše z vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby uznesenie, ktorým bol p. G. H. ustanovený za konateľa úpadcu doposiaľ nebolo vyhlásené za neplatné. Nič takéto ani žalovaný v podanom odvolaní ani v priebehu konania netvrdil.

52. Odvolací súd v tejto súvislosti rovnako ako súd prvej inštancie poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 18. decembra 2008, sp. zn. 29Odo/729/2006, v zmysle ktorého iná právna kvalifikácia toho istého skutku nie je zmenou právneho dôvodu pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní. To znamená, že v prípade ak by bolo za neplatné vyhlásené uznesenie, ktorým bol p. G. H. ustanovený za konateľa úpadcu, by si mohol žalobca uplatniť svoj nárok už nie zo zmluvy ale bolo by dôvodné jeho uplatnenie z titulu bezdôvodného obohatenia.

53. Odvolací súd považuje za potrebné vzhľadom na produkované odvolacie námietky aj uviesť, že zo strany súdu prvej inštancie nebolo rozhodnuté o neúčinnom popretí z dôvodu iného právneho titulu, ako sa to snažil žalovaný podsúvať odvolaciemu súdu v podanom odvolaní (pozri bližšie bod 25. odôvodnenia). Súd prvej inštancie vychádzal z právneho dôvodu, ktorým bola Zmluva o pôžičke.

54. Žalovaný rovnako aj v odvolaní namietal, že to, že žalovaný neúčtoval o danej pohľadávke žalobcu preukazuje, že žalobca nemal žiadnu pohľadávku voči žalovanému. Odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na zdôvodnenie tejto námietky uvedenej súdom prvej inštancie v bode 30. napadnutého rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo tá skutočnosť, že úpadca riadne neevidoval spornú pohľadávku vo svojom účtovníctve nie je dôvodná a s týmto odôvodnením sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Nemôže byť totiž na ujmu veriteľovi (v tomto prípade žalobcovi), ak nejaký podnikateľský subjekt neeviduje, inak preukázanú pohľadávku vo svojom účtovníctve. Nezavedenie akejkoľvek pohľadávky do účtovníctva ešte neznamená, že pohľadávka neexistuje. Navyše žalobca ako veriteľ preukázateľne a nesporne previedol finančné prostriedky vo výške 10.000,- Eur na účet úpadcu, čo v konaní zo strany žalovaného ani nebolo spochybnené.

55. Odvolací súd ešte uvádza, že žalovaný vytýkal súdu, že nedostatočne skúmal možnosti žalobcu vzhľadom na žalovaným tvrdené dôvody spriaznenosti žalobcu a úpadcu. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalovaný chcel preukázať, že žalobca mohol mať priamy resp. nepriamy vplyv na riadení akýchkoľvek spoločností, s ktorými mal byť podľa jeho tvrdenia žalobca spriaznený s úpadcom, mal ohľadne daného produkovať a navrhovať dôkazy. Z celého konania na súde prvej inštancie však nič takéto nevyplýva. Dokonca ani žalovaný v podanom odvolaní netvrdí, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhované dokazovanie týmto smerom. Súd prvej inštancie nevykonal síce dokazovanie navrhnuté žalovaným a to pripojenie spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa, avšak toto konanie nebolo doposiaľ ani právoplatne skončené (opak netvrdil ani žalovaný v odvolaní), preto nemožno poukazovať na toto konanie, keďže závery ohľadne tohto konania ani ešte len neboli vyslovené v nejakom rozhodnutí v tom konaní. Preto súd prvej inštancie správne postupoval, keď nevykonal žalovaným navrhovaný dôkaz, a to pripojenie spisu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6Cb/1/2021, ktorým by sa iba predĺžilo samotné konanie.

56. Odvolací súd po preskúmaní veci takisto dospel k záveru, že ani námietka žalovaného týkajúca sa arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku t.j. nedostatočnej odôvodnenosti a nepresvedčivosti (nepreskúmateľnosti) písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu, nie je dôvodná.

57. Odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil v dostatočnom rozsahu (v zmysle zásad uvedených v ust. § 220 CSP) tak, aby bol pre strany sporu, ale aj pre tretie osoby zrozumiteľný. Písomné vyhotovenie rozsudku je v súlade s § 220 ods. 2 CSP, keďže závery v ňom obsiahnuté sú dostatočné, keď súd prvej inštancie náležite sumárne posúdil skutkové

zistenia v nadväznosti na vyhodnotenie celkovej dôkaznej situácie, čím napadaný rozsudok tak napĺňa požiadavku zrozumiteľnosti a presvedčivosti a prekúmatel'nosti. V danej veci súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočným spôsobom vysvetlil z akého dôvodu považoval žalobu žalobcu za dôvodnú.

58. Odvolací súd uvádza, že žalovaný odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie aj z dôvodu nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP). Odvolací súd vo všeobecnosti k námietke ohľadom nesprávnych skutkových zistení súdu prvej inštancie uvádza, že ak žalovaný v podanom odvolaní namietal skutkové závery súdu prvej inštancie, jeho námietka vo svojej podstate smeruje voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.09.2011, sp. zn. 3Cdo 204/2009, v zmysle ktorého „ ... dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP)“.

59. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04) a aby bolo rozhodnuté v súlade s požiadavkami a právnymi názormi strán sporu (I. ÚS 50/04). Do obsahu tohto základného práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom alebo dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97).

60. Zákon nepredpisuje a ani predpisovať nemôže pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu preto, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový postup, ktorého podstatou sú jednak dielčie, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti správ získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti stranami tvrdené má sudca za preukázané, a ktorými tvorí zistený skutkový stav. Základom hodnotiaceho postupu sudcu sú okrem ľudských a odborných skúseností pravidlá logického myslenia, ktorá tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Je na zvážení súdu, ktorému dôkaznému prostriedku prizná väčšiu vypovedaciu schopnosť a vierohodnosť. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

61. Odvolací súd nezistil taký postup súdu prvej inštancie, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedeného hodnotenia dôkazov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie sa opiera o nesporné tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní.

62. Odvolací súd z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie nezistil rozpor skutkových okolností a právnych argumentov s pravidlami formálnej logiky. Napadnutý rozsudok dáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Zároveň sa rozhodnutie súdu prvej inštancie opiera o nesporné tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto konštatuje, že vo vzťahu k žalovaným tvrdeným pochybeniam súdu prvej inštancie, ktoré mali viesť k porušeniu práva na spravodlivý proces, k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo právnemu posúdeniu veci, či k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci, resp. k nepreskúmatel'nosti odôvodnenia napadnutého rozsudku, či k zisteniu, že skutkový stav neobstojí (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP) odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, či podaného odvolania nezistil v konaní pred súdom prvej inštancie také pochybenia, ktoré svojou intenzitou mohli viesť k vecne nesprávnemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie.

63. Odvolací súd dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou sporu, čo sa nepochybné

v prejednávanej veci stalo [porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike (sťažnosť č. 59102/08), nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, sp. zn. I. ÚS 361/2010 rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp. zn. 5 M Cdo 8/2008].

Odvolačný súd je toho názoru, že vo svojom rozhodnutí zodpovedal na všetky námietky produkované žalovaným, ktoré majú vo veci podstatný význam.

64. Odvolačný súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a vo veci rozhodol správne. Preto odvolačný súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň potvrdil aj závislý výrok o trovách konania na súde prvej inštancie.

65. O trovách tohto odvolacieho konania odvolačný súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcoví, ktorý bol v tomto odvolacom konaní úspešný priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalovaný. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

66. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).